

избититѣ при съпротива разбойници станали 44 души и 9 души заловени живи. Следъ това двама души сѫ били заловени въ Севлиево, двама въ Габрово, а двама души въ Шипка. Останалитѣ 34 души били довършени въ Балкана — Бузлуджа. Споредъ тая смѣтка, отъ всичкитѣ разбойници, които бѣха минали насамъ 101 човѣка бѣха убити и 22 души бѣха заловени живи и ранени. Тѣхното сѫдене се извѣрши въ Русе и Търново. Понеже всичкитѣ изповѣдаха, че доброволно сѫ влѣзли въ четата и сѫ стреляли противъ царската войска, споредъ закона, решено бѣ тѣхното осажддане на смърть. Шестима души на които сѫденето бѣ произведено и довършено до днесъ бѣха обесени въ Търново, отъ останалитѣ 7 души осаждени на смърть бѣха изпратени за обесване, както следва: единъ — въ Габрово, единъ — въ Котелъ, единъ — въ Сливенъ, единъ — въ Казанлъкъ, единъ — въ Стара Загора и единъ — въ Свищовъ, а трима души, като малолѣтни бѣха осаждени на каторжна работа и изпратени въ Видинъ.

Макаръ и да бѣха употребѣни голѣми усилия за да бждатъ заловени живи разбойницитѣ, които бѣха се окопали и се бранѣха, обаче никой не се предаваше, а всички продължаваха да стрелятъ. На повечето мѣста, тѣ сѫ се окопавали въ горитѣ, а войската и другитѣ хора оставали на открыто, по която